

Tillægsbetænkning

over

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven m. v.

(Efterforskning i straffesager, anholdelse og varetægtsfængsling, erstatning i anledning af strafferetlig forfølgning, herunder for frakendelse eller inddragelse af førerretten, m. v.)

Tillægsbetænkning afgivet af retsudvalget den 30. maj 1978

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder efter 2. behandling og har herunder stillet et spørgsmål til justitsministeren, som denne skriftligt har besvaret.

Udvalgets spørgsmål og ministerens svar herpå er optrykt som bilag til tillægsbetænkningen.

Herefter indstiller et *flertal* (socialdemokratiets, fremskridtspartiets og det radikale venstres medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse*.

Et *mindretal inden for flertallet* (det radikale venstres medlem af udvalget) beklager, at man til trods for det langvarige udvalgsarbejde ikke fik realitetsdrøftet forskellige spørgsmål i forbindelse med varetægtsfængsling, bl. a. længden af varetægtsfængsling. Spørgsmålet om, hvad politiet kan meddele offentligheden før domsafsigelsen, fortjente også at have været drøftet. Mindretallet vil rejse disse spørgsmål ved en kommende revision af retsplejeloven, forhåbentlig i den kommende samling.

Et *mindretal* (venstres, det konservative folkepartis og kristeligt folkepartis medlemmer af udvalget) vil redegøre for sin stilling ved lovforslagets 3. behandling.

Et *andet mindretal* (centrum-demokraternes og socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*.

Et *tredje mindretal*. (Danmarks kommunistiske partis medlem af udvalget) udtaler følgende:

Efter 2. behandlingen den 25. maj 1978 af forslaget til ændring af retsplejeloven begærede mindretallet en folkeretlig undersøgelse af, hvorvidt opretholdelsen af ændringsforslaget til § 730 om muligheden for at afvise en valgt forsvarer var forenelig med den danske stats forpligtelser i henhold til International Konvention om borgerlige og politiske rettigheder vedtaget af FN's generalforsamling i 1966.

Af konventionens artikel 14, stk. 3, fremgår det, at »Enhver skal ved behandling af en anklage mod ham for et strafbart forhold være berettiget til følgende minimumsgarantier i fuld lighed . . . litra d) . . . at forsvare sig personligt eller ved juridisk bistand efter eget valg . . .«.

I et svar til retsudvalget af 12. april 1978 meddeler justitsministeren, at der endnu ikke foreligger nogen praksis, der kan tjene til belysning af den nævnte bestemmelses rækkevidde. Konventionen trådte i kraft den 23. marts 1976.

I en besvarelse fra justitsministeriet af 30. maj 1978 svares, at justitsministeriet ikke finder grundlag for at lade foretage en yderligere undersøgelse af, om lovforslagets § 730, stk. 3, kan anses for forenelig med den nævnte FN-konvention.

Mindretallet har i retsudvalget den 30. maj 1978 begæret sagen yderligere belyst, idet mindretallet ikke anser et svar fra justitsministeriets egne embedsmænd for en fyldestgørende undersøgelse, fordi de næppe kan anses som objektive i denne sammenhæng. Denne begæring er blevet afvist af retsudvalgets flertal, der uden den nævnte undersøgelse